

Série IX, Číslo 12

VOLBA NEVĚSTY

Kázáno v Jeffersonville

25. 8. 1963

William Marrion Branham

„Mluvené Slovo je originální semeno“

VOLBA NEVĚSTY

kázáno 25. srpna 1963

Je zde mnoho nemocných lidí, a já se nemohu zabývat se všemi najednou. Jsem opravdu rád, že jsem zde dnes v tomto krásném auditoriu a mezi těmito báječnými lidmi. Když jsme sem před několika minutami přišli, stáli lidé až na ulici a říkali, že už se sem nevejdou. Odpověděl jsem: „Snad pro vás budu moci ještě nalézt místa.“ Jenže je nenechali, aby mohli přijít dovnitř. Mrzí mne, že pro ně nemáme dostatek místa. Říkali, že i sklepní místnosti jsou plné. To nás mrzí. Přesto jsme rádi, že jsme zde, a že se tu můžeme setkat s touto výbornou skupinou kazatelů, obchodních lidí plného Evangelia a delegací z různých částí země.

Dnes ráno se mi dostalo velké přednosti, že jsem mohl před snídaní mluvit k těmto lidem, což považuji opravdu za velkou čest. Mluvil jsem na téma: *Pleva nebude dědit s pšenicí*. Nebyla to vina toho bratra, že jsem to nemohl dovést až do konce. Zkoušel to u těch, kteří to rozhodují, abychom mohli zůstat déle, ale nebylo to dovoleno. Přesto si toho vážím, bratře Demosi. Bylo to velice, velice milé. Děkuji vám všem za přátelství. Nedovolili nám to, proto jsme museli skončit přesně. Vráťím se tomu tématu někdy jindy, abych to dokončil. Rozuměli jste vy, kteří jste byli přítomní? Doufám, že to bylo dostatečně srozumitelné.

Vím, že dnes večer bude také ještě přenos z pódia, proto bych vás nechtěl dlouho zdržovat, abyste to nezameškali. Myslím, že fórum, které jsme nedávno večer viděli, bylo pro letniční velice užitečné. Byli to takoví výborní muži a opravdu dobré a jasné odpovědi. Dělal mi dobře, že jsem to viděl a věřím, že dnes večer to Pán požehná. Kéž by uvěřili všichni, kteří to uvidí. To je má upřímná modlitba.

Dnes jsme dostali poštou nebo telefonicky tolik zpráv od lidí, kteří byli ve shromáždění uzdraveni. To mě velice těšilo. Když vidím nemocné, potom vím, že toto je moje služba. Víte, že nejsem žádný kazatel. Když sem přijdu se svou kentuckou gramatikou a speciálními výrazy, abych kázal, tak nemohu tvrdit, že jsem ten, o kom se říká, že je moderní dnešní kazatel. Toho nemohu nikdy dosáhnout, protože nemám vzdělání. Ale přesto rád vyjádřím, co vím a co jsem se dozvěděl, čím ON je pro mne. ON je celý můj život, všechno, co jsem mohl očekávat, že budu. Když jsem byl ještě chlapcem, nevěřil jsem, že budu mít kdy přítele. Ale dnes jsem opravdu vděčný za všechny ty nádherné přátele.

Abychom mohli hned začít s bohoslužbou, přečteme si několik míst z Písma. Čtu Bibli vždycky rád, neboť je to Slovo Boží. To věřím. Věřím,

že je to neomylné Slovo Boží. Poznamenal jsem si několik míst a poznámek, které bych chtěl během 45 minut blíže osvětlit, abychom včas skončili a mohli dnes večer zase vidět ten obdivuhodný přenos. Doufám, že Vám Bůh i nadále požehná. Víím, co máte ještě před sebou a já bych měl jet ještě dnes zpět do Tucsonu. Umíte si to představit. Je to jízda 10 hodin dlouhá. Půjdu do zámoří a musím se dát očkovat proti malárii, jak to vláda předepisuje, proto tam musím. Minule jsem to odsunul, ale podruhé by moji výmluvu nepřijali. Mimo to dostanu druhou injekci proti tetanu a tyfu.

Jsem tak vděčný za tuto příležitost a za to krásné shromáždění, které jsme měli již před začátkem této konference. Uchvátilo opravdu mé srdce. Jste výborná skupina a já věřím, že vám Bůh požehná. Ten velký netvor, který tam leží a který před několika dny přeskočil na Aljašku, – uhodil svým ocasem dnes ráno zase až do krajiny kolem Washingtonu. Snadno by se mohl dát tímto směrem. Řekne mi to Duch svatý někdy definitivně?

Mnozí z vás se mne ptali: „Stane se to tady? Bratře Branhame? To nevím. Víím to teprve tehdy, když mi to je dáno na vědomí. To je pravda.

Chci k vám být vždy čestný. Nechci přijímat žádné tušení, žádné názory, ani to, co věřím a podobně. Mám-li vám něco říci, pak mi to musí napřed oznámit ON – potom vám to řeknu. Víím, že celý svět se nachází ve stavu otřesení. Jsme v době konce světa. O toto jediné jsem vždy usiloval. Bratr Shakarian mi ráno řekl, že prošel modlitebními řadami a vzal modlitební lístky těm, kteří byli vyvoláni, aby se podíval, zdali to, co jsem jim řekl, souhlasí s tím, co na ně napsali. Napsali na ty modlitební kartičky všechno možné. Podíval se, zdali to souhlasí. Řekl, že to ani jednou nebylo jinak v těch stovkách případů, které přezkoušel. Také to nikdy jinak nebude, pokud to přijde od Boha. Kdybych to udělal sám od sebe, bylo by to už předem převrácené.

Jedna dívenka, jejíž otec tu sedí a poslouchá, přišla nedávno ke mně. Měla sen a ptala se: „Bratře Branhame, co znamená tento sen?“ Odpověděl jsem: „To nevím, sestro. Uvidím, co mi Pán řekne.“ Prosil jsem Pána, ale nedal mi to vědět... Když zas ke mně ta dívka přišla, ptala se: „Co je tedy s výkladem toho snu?“ Řekl jsem: „Pojď, milá, a sedni si na chvíli. Tvůj otec i tvá matka jsou mými dobrými přáteli. Přišli z Kanady, vrátili se sem a zůstali zde. Uvěřili tomu, co zde předkládám. Nikdy v celém životě jsem nikomu neřekl vědomě něco převráceného. Myslím, že víím, co ten sen znamená, ale dokud ten sen sám nevidím a dokud mi ON neřekne, co znamená, nemohu ti to říci. Podívej, mohlo by se jednou stát, že bys stála mezi životem a smrtí

a potřebovala bys mne a kdybych si teď dovolil ti něco říci, pak bys nevěděla, zdali mi máš věřit nebo ne.“

Když vám něco říkám ve jménu Pána, tak mi to ON opravdu řekl. Až dosud to po všechna ta léta na celém světě nebylo ani jedinkrát nesprávné. Vy víte, že člověk nemůže být tak neomylný. To dokáže jen Duch Boží.

Mám poselství, za které jsem zodpovědný. Často mne považovali lidé, kteří si asi nedali čas na to, aby o tom uvažovali, za protivného člověka, který pohrdá lidmi a stále na ně útočí. To tak není. To nesouhlasí. Mám rád lidi. Ale vy víte: Láska napravuje...

Kdyby váš malý chlapec byl na ulici, kde by kolem něj frčela auta, a vy byste mu řekli: „Můj chlapče, nechci, abys tam chodil!“, pak byste ho odvedli domů. Ale kdyby pak znovu vyběhl ven, pak byste se do něj pustili. Jestli ho máte rádi, uděláte to.

Kdybyste viděli nějakého muže, který jede na malém člunu po řece k vodopádům a věděli byste, že se člun potopí, sotva vodopádu dosáhne, řekli byste mu: „Johne, snad bys měl o tom trochu přemýšlet. Ty to asi nepřekonáš.“ Když vím, co ho čeká, pak bych ho přece z ložky skoro vyrvál, kdybych mohl. To je láska, když člověk tohle udělá.

V těchto poselstvích, která teď kážu, se nikdy nesnažím učit, vysvětlovat naučné věci. To dělám ve svém vlastním sboru. Ale zde, před muži a ženami z různých denominací, s různými názory, se to snažím přednést a vysvětlit šetrným způsobem. Ale přesto je to, jak věřím, ještě dost jasné, abyste rozuměli, co myslím, jestli jste z Ducha Božího narozeni, jestli jste křesťané. Úplně jedno, jestli metodisté, baptisté, presbyteriáni, nebo cokoliv jiného.

Dnes večer bych chtěl otevřít 1. Mojžíšovu 24. Začnu číst od verše 12.

„Pak se modlil: Ó, Pane, Bože mého Pána Abrahama. Dejž prosím, ať se potká se mnou dnes to, čehož hledám a učin milosrdenství pánu mému Abrahamovi. Hleď, stojím u studnice a dcery obyvatel města budou vycházeti, aby vážili vodu. Řeknu-li děvčeti: ‚Nachyl, prosím svůj džbán, abych se napil, a ona mi odpoví – pij i tvým velbloudům chci dát pít! – To aby ta byla, kterouž jsi určil služebníkmu svému Izákovi. A podle toho poznám, že jsi mému pánovi učinil milosrdenství.“

Nyní čteme ze Zjevení. Toto byla první kniha Bible, 1. kniha Mojžíšova. Nyní bych chtěl číst z poslední knihy Bible ze Zjevení 21, verš 9. Víme, oč jde na tomto místě v 1. knize Mojžíšově. Můžete si přečíst celou kapitolu, jestli chcete... Abraham zde vyslal Eliesera, aby přivedl Izákovi nevěstu. Krásná Rebeka vyšla ven a byla správnou odpovědí na modlitbu Eliesera, služebníka Abrahamova, kterou zrovna dokončil. Nyní čteme 9. verš ze Zjevení 21.

„Tu přišel ke mně jeden ze sedmi andělů, kteří měli sedm koflíků, které byly naplněny sedmi ranami nejposlednějšími, a řekl: „Pojď, ukáži ti nevěstu, manželku Beránkovou.“

Z toho chci pro dnešek vybrat téma *Volba nevěsty*. Můj bratře, který děláš nahrávku, tento pásek může být rozeslán, to znamená, že nemluvím jen k tomuto zde přítomnému shromáždění, ale ty pásky půjdou do celého světa. Budou překládány do mnoha řečí, dokonce i v pohanských zemích, na celém světě. Vám pošleme pásky zdarma. Náklady ponese sbor. Pásky půjdou do širého světa a budou překládány i v pralesích Afriky a v Indii.

VOLBA NEVĚSTY. V mnohých oblastech života musíme učinit volbu. I pro samotný způsob, jak svůj život vedeme, se musíme rozhodnout. Máme právo zařídit si to podle svého způsobu. Můžeme volit, jak chceme žít. Totéž se týká vzdělání. Můžeme volit, zdali chceme mít vzdělání, nebo ne. Tuto volbu máme. Existuje i volba mezi správným a převráceným. Každý muž, každá žena, každý chlapec, každá dívka se musí rozhodnout, zdali chce svůj život vést správně, nebo nesprávně. To je volba. Je to veliká věc moci volit.

Také svůj věčný konečný cíl můžete zvolit. Možná, že někteří z vás dnes večer, dřív, než skončí tato bohoslužba, učiní svou volbu, kde by chtěli strávit věčnost. I když jste Boha často odmítli, bude to jednoho dne naposled, kdy Jej odmítnete. Existuje hranice (čára) mezi milostí a soudem a je nebezpečné tuto hranici překročit pro muže, nebo ženu, chlapce, nebo dívku, neboť jestliže překročíte tuto hranici, není návratu. Snad je dnes večer právě ten okamžik, kdy mnozí učiní své rozhodnutí, kde stráví nekonečnou věčnost.

Existuje ještě jedna volba, kterou v životě máme. Týká se životního druhu. Když mladý muž nebo žena dosáhne tohoto určitého životního úseku, mají právo učinit svou volbu. Mladý muž se rozhodne pro mladou ženu a ona má právo říci ano nebo ne. Obě strany přece musí učinit svou volbu. Muž i žena mají právo učinit svou volbu.

Také jako křesťané můžete učinit svou volbu. Zde v Americe si můžete zvolit, do které církve chcete jít. Jako Američané máte právo zvolit si sbor nebo církve, ke které byste chtěli patřit. V tom máte volnost. Nemusíte vstoupit do žádné, kdybyste nechtěli. Kdybyste ale chtěli přestoupit od metodistů k baptistům, od katolíků k evangelíkům, nemůže vám v tom nikdo bránit, ani vás nutit k tomu, vstoupit do určité církve. U nás vládne svoboda. Máme demokracii a náboženskou svobodu. To je něco velikého. Bůh nám pomoz, abychom ji udrželi, jak dlouho budeme moci.

Máte volbu, jestliže se rozhodnete pro nějakou církev, jestli zvolíte

církev, která vás dovede k věčnému cíli. Můžete zvolit také církev s určitými vyznáními víry, když si myslíte, že je to právě takové vyznání, jaké si přejete, nebo jinou církev s jejím vyznáním. Mimo to máte možnost učinit volbu Slova Božího. Musíte učinit svou volbu. Existuje nepsaný zákon volby mezi námi.

Myslím, že to byl Eliáš, který se nacházel po oné velké zkoušce moci na hoře Karmel ve veliké krizi. Také my stojíme krátce před tím. Snad to bude dnes večer tak, že vy nebo já učiníme volbu, jako tenkrát při prožití na hoře Karmel. Věřím, že nyní to již jde rychle kupředu.

Ten čas tu bude velice brzo, kdy budete muset udělat svou volbu. Vy muži z denominací, věřte přece, že přijde hodina, kdy budete muset udělat rozhodnutí. Buď vstoupíte do Svět. rady církví, nebo už nebudete moci být v žádné denominaci. To budete muset udělat. Tato volba stojí blízko před námi. Je nebezpečné čekat s tím až na poslední hodinu, neboť byste mohli přijmout něco, čeho byste se už nikdy nemohli zbavit. Víte, že je čas, ve kterém budete varováni. Jestliže ale překročíte hranici varování, ocitnete se rázem na druhé straně – a poznamenání – označení znamením.

Myslete na to, že když přišlo milostivé léto a kněz vyšel a udeřil do pozounu, mohl každý otrok odejít volný. Když ale nepřijal svou svobodu, byl odveden do svatyně a u veřejí dveří mu probodli ucho. Od té chvíle musel po celý život sloužit svému pánu. Že dali znamení na jeho ucho, to je symbol slyšení. Víra přichází prostřednictvím slyšení. On sice pozouny slyšel, ale nechtěl činit podle toho.

Často slyší muži a ženy pravdu Boží a vidí ji potvrzenou a jako pravdu dokázanou, a přece na to nechtějí slyšet. Pro to je jeden důvod. Rozhodnou se pro něco jiného, než se postavit k pravdě a skutečným. Proto jsou jejich uši uzavřeny pro Evangelium. Už ho víckrát neuslyší. Radím vám: Když Bůh mluví k vašemu srdci, pak jednejte neprodleně.

Eliáš je postavil před volbu rozhodnout se v onen den, komu chtějí sloužit. „Je-li Pánem Bůh, služte Jemu, je-li to Bál, následujte jeho.“ Můžete vidět, že všechny přírodní jevy jsou symbolem pro jevy duchovní. To jsme si vyložili dnes ráno, v naší lekci ohledně slunce a přírody. Ona byla mou první Biblií. Ještě dřív, než jsem četl jedinou stránku z Bible, znal jsem Boha, neboť všude v přírodě je Bible napsána. Souhlasí naprosto se Slovem Božím. Smrt, pohřeb – zmrtvýchvstání v přírodě – východ slunce, jeho oběh, západ – smrt a jeho nový východ. Je tolik věcí, skrz které můžeme vidět Boha v přírodě. Ale musíme je přejít v tomto poselství.

Když tedy to přirozené je symbolem toho duchovního, tak je také

volba nevěsty symbolem volby nevěsty ve smyslu duchovním.

Je to vážná věc když si muž hledá ženu, neboť slib zní: „...až po smrt – rozloučení...“ Tak bychom to měli dodržovat. Slibujete před Bohem, že jenom smrt vás rozloučí.

Myslím, že rozumný muž, který plánuje svoji budoucnost, by si měl svou ženu vybírat velice pečlivě. Buďte pozorní v tom, co děláte. Žena, která si volí svého muže, popřípadě přijímá volbu muže, musí také dávat velice pozor, co dělá, zvláště v těchto dnech. Muž by měl přemýšlet a modlit se, dřív, než si zvolí ženu.

Myslím, že existuje důvod pro to, proč máme dnes tolik rozvodů, že je Amerika v tomto směru na prvním místě na celém světě. Zde v tomto národě je více případů rozvodů než kdekoliv jinde, ačkoliv má být národem křesťanským a za takový je také považována. Jakou hanbou jsou naše rozvodové soudy. Myslím, že důvod je v tom, že muži a ženy se vzdálili od Boha.

Chápu, že muž a žena se při této příležitosti modlí, že by neměli dbát na krásné oči, široká ramena, světskou náklonnost, nebo něco podobného. Měli by především vzhlednout k Bohu a říci: „Ó Bože, je toto Tvůj plán?“

Vím, že je dnes tolik podvodu a začíná to ve škole. Mnohé děti ze sousedství, děti mých přátel, přicházejí ráno ke mně a říkají: „Bratře Branhamo, modlíš se za nás? Máme dneska zkoušku. Učil jsem se celý večer, ale vidím, že to stále ještě neovládám. Modli se za mně.“ Myslím si, že každé dítě, které chodí do školy, by se mělo ráno u stolu modlit s rodiči. Měli byste říci: „Maminko, John má dneska zkoušku. Pomodlíme se teď za něj! Myslím si, že to byste měli všichni udělat, místo abyste od sebe opisovali a podváděli. Měli byste se prostě při té příležitosti modlit.

Jen kdybychom přemýšleli o tom, co děláme, když se ženíme, nebo když si hledáme ženu, resp. muže! Muž by se měl hluboce modlit, neboť by si mohl zničit celý svůj život, kdyby udělal špatné rozhodnutí, ale když ví, že činí špatnou volbu, a ožení se s ženou, která pro něj není tou pravou ženou, a přesto to učiní, pak je to jeho chyba. Když si vezme žena muže, o kterém ví, že není ten pravý pro ni, je to její vlastní vina. Neboť vy víte, co je správné a co je zvrácené. Neměli byste to učinit, leda že jste se opravdu promodlili.

Totéž platí o volbě církve. Musíte se nejprve modlit, zda chcete k této církvi patřit. Myslete na to: Církve mají určitého ducha. Nechtěl bych kritizovat, ale vím, že jsem starý muž a jednoho dne odsud musím odejít. V den soudu musím z toho, co zde dnes nebo v kteroukoliv jinou dobu říkám, složit účet. Proto musím být „k smrti upřímný“ a přesvědčený.

Jestliže přijдете do nějakého sboru a chvíli pozorujete, jak se chová sbor a jak se chová pastor, zjistíte, že sbor jedná tak, jako pastor.

Někdy se ptám, jestli ducha nedostáváme jeden od druhého, místo Ducha svatého. Když člověk přijde někam, kde pastor je opravdu radikální, zjistíte, že posluchačstvo je právě takové. Mohu vás přivést do jedné obce, kde jsem viděl pastora cukat hlavou sem a tam. Můžete pozorovat shromáždění: Dělá totéž. Vezměte pastora, který všechno polyká. Tak to bude dělat i sbor. Kdybych hledal církev, ke které by měla jít má rodina, pak bych zvolil pravou biblickou a v Bibli věřící církev, která věří v plné Evangelium.

Syn a švagr bratra Shakariana pro mne přišli před několika dny, abych se modlil za jednoho mladého muže, zpěváka, milého chlapce. Jeho jméno je Fred Barker. Právě se vrátil z jedné cesty. Zavolali mne a řekli mně, že Fred je k smrti nemocen. Ještě dřív, než jsem se dostal do domu, přišla zpráva, že je snad již mrtev. Říkalo se, že má krvácení do mozku, je ochrnutý a umírá. Jeho paní chtěla, abych se za něho modlil.

Myslel jsem: Když vezmu letadlo, zemře pravděpodobně dřív, než tam přijdu. Možná, že je už dokonce mrtev. Proto jsem tam rychle zavolal a dostal jsem tu mladou paní k telefonu. Dokázali jsme to, že dostal sluchátko k uchu. Nemohl polykat, proto byl živěn uměle. Když jsme se za něj modlili, naznačil nám, že by to (patrně hadička s výživou – pozn. překl.) mělo být z jeho krku vyjmuto, protože by mohl zase polykat. Příští den se již zpříma posadil.

Jde o volbu církve.

Dnes ráno jsem dostal telefonát. Nějaká paní z mého sboru, která je vlastně baptistkou a pochází z Louisville, dnes ráno zemřela. Starší z mé domovské církve, skupina opravdu požehnaných mužů, se shromáždili a přišli tam dříve, než ji zřízenec odnesl. Postavili se vedle ní a modlili se, až se život do ní navrátil. Dnes večer žije. Proč? Učili jste se, že všechno je možné. Přijďte upřímně k Bohu. Musíte učinit to pravé rozhodnutí.

Žena naproti tomu, kterou si muž zvolí, zrcadlí jeho snažení I a jeho charakter. Když muž si zvolí převrácenou ženu, ukazuje to jeho charakter. To, s čím se sváže, ukazuje vpravdě, co v něm je. Žena zrcadlí to, co je v muži, když se s ní ožení. Ukazuje to, co je v jeho nitru. Úplně jedno, co říká. Všimněte si, s kým se žení.

Když vstoupím do kanceláře muže, který říká, že je křesťan, a na zdech visí obrazy lehce oblečených dívek a vyhrává tam „bugi-vugi-muzika“, tak nedám nic na to, co říká. Nevěřím jeho svědectví, neboť jeho duch se živí věcmi tohoto světa. Co by se stalo, kdyby se oženil s revuální tanečnicí, s nějakou královničkou sexu, nebo s nějakou

hezkou mladou „Ricki“? Zrcadlí a ukazuje to, jak si představuje svůj budoucí domov, neboť si ji přece vzal, aby vychovala jeho děti. Taková, jakou je ona, k tomu povede svou výchovou děti. Odráží to tedy, jaký je muž. Muž, který si vezme takovouhle ženu, ukazuje přece, jak si představuje budoucnost. Uměli byste si představit, že něco takového udělá křesťan? Ne, já bych to nedovedl. Opravdový křesťan nebude hledat mezi královnami krásy, revuálními tanečnicemi a královničkami sexu. Bude si všímat křesťanského charakteru.

Nemůže mít všechno. Možná, že jedna dívka je velice hezká a má lepší postavu, než druhá. Musíte se něčeho vzdát. I když nemá tak pěknou postavu, bez ohledu na to, zda je hezká, nebo ne, měli byste si všímat raději jejího charakteru a ne toho, jestli je hezká, nebo ne. Pro křesťana, který si hledá ženu, se patří, aby si zvolil ženu opravdu znovuzrozenou. Nezáleží na jejím vzhledu, ale na její bytosti. To zase zrcadlí jeho božský charakter, co je v jeho myšlenkách a jak si představuje budoucnost své rodiny, když děti bude vychovávat takováhle žena. Ukazuje to, co plánuje pro svůj budoucí domov. Když si vezme jednu z těch moderních královniček sexu, co pak může očekávat? Když se ožení s dívkou, která nemá dost morálky, aby zůstala doma a obstarávala domácnost, ale chtěla by raději pracovat někde v úřadě, jak potom povede tu domácnost? Budete mít chůvu a všechno možné. To souhlasí.

Neočekávám mnoho od tohoto moderního trendu, že ženy pracují. Když vidím ženy v uniformě jezdit na motorce městem jako policistky, považují to za hanbu pro každé město, které k tomu staví ženy, zatímco mnoho mužů je bez práce. Ukazuje to moderní myšlení našeho města. Je to důkaz úpadku. A přitom to není vůbec nutné, aby to ženy dělaly. Nemají tam co hledat.

Když Bůh dal muži ženu, dal mu tím to nejlepší, co mu mohl mimo spásy dát. Kdyby ale chtěla zaujmout místo muže, bylo by to to nejhorší, co by mohl dostat. To souhlasí.

Nyní můžeme pochopit souvislost s duchovním. Víím, je to špatné, cítíte to jako špatné, ale je to pravda. Je úplně jedno, jak je to špatné, musíme se podívat skutečností do tváře. To učí Bible.

Nyní vidíme zcela zřetelně, jak Bůh v duchovním smyslu plánoval Svůj budoucí domov se Svou ženou. Nyní nám je to jasné. Když se muž ožení s nějakou sex-Queen, poznáte podle toho, jak si představuje budoucnost. Když se muž ožení s ženou, která nechce zůstat doma, poznáte podle toho, co od budoucnosti očekává.

Chtěl bych teď něco říci, co se strašně poslouchá, ale cítím se k tomu být nucen. Když tomu tak je, měl bych to udělat, protože obvykle je to

vedení Boží. Měl jsem ve zvyku doprovázet rančera, u kterého jsem pracoval, když nakupoval dobytek. Bylo mi nápadné, že ten starý muž si prohlížel přesně obličej jalovice, dřív, než nabídl cenu. Otáčel její hlavu sem a tam a prohlížel si její hlavu ze všech stran. Doprovázel jsem ho a pozoroval, jak ji od shora dolů prohlíží. Když byla dobře urostlá, obrátil se k jejímu obličejí a prohlížel ho. Někdy potřásl hlavou a šel pryč. Řekl jsem: „Jeff, chtěl bych se tě něco zeptat.“ „Odpověděl: „Jen mluv, Bille.“ Řekl jsem: „Pročpak se díváš té krávě vždycky do obličejí? Vypadá přece dobře, je to silná kráva.“ Odpověděl: „Chlapče, musím ti říct, že se musíš ještě hodně učit.“ Když mi to vysvětlil, pochopil jsem. Vykládal: „Nic na to nedám, že je dobře urostlá, i kdyby měla maso až ke kopytům. Jakmile má tenhle divoký pohled, tak ji člověk nesmí koupit.“ Chtěl jsem vědět: „Pročpak ne, Jeffe?“ „Nu,“ odpovídá on, „bude stále plná neklidu.“ Pokračoval: „Nebude nikdy dobrou matkou svému teleti. Teď ji zavřeli, proto je tak tlustá. Kdyby se pustila, uběhává se k smrti. To ukazuje její divoký pohled.“

Řekl jsem: „Víš, že jsem se opravdu něčemu naučil. Myslím, že se to týká i žen.“

Když některé děvče má tenhle divoký pichlavý pohled, tak se od ní drž, chlapče, raději kus dál. Ty modré stíny pod očima bych nechtěl. Myslím, že se to pro křesťana nesluší. Mně je to jedno, jak moc se to v televizi a v ilustrovaných časopisech považuje za krásné – je to ten nejstrašlivější, nejodpornější pohled, jaký jsem kdy v životě viděl.

Poprvé jsem to viděl jednou ráno v Clifton`s Cafeteria při snídani. Viděl jsem, že několik mladých žen jde po schodech nahoru. Bratr Arganbright a já jsme právě vstoupili a on šel dolů. Tu jsem viděl dívku, která vstoupila dovnitř. Myslel jsem si: „No, já nevím...“ Před tím jsem to ještě nikdy neviděl. Zdálo se, jako by měla rakovinu. Víte, vypadala nějak zvláště. Neříkám to jako vtip. Víte, viděl jsem lepru. Jsem misionář. Viděl jsem, jaká zohavení můžou nemoci způsobit. Proto jsem chtěl k té mladé dámě jít a říci jí: „Jsem kazatel a modlím se za nemocné. Chtěla bys, abych se za tebe modlil?“ Ještě nikdy jsem nic takového neviděl. V tom vstoupili ještě dvě nebo tři dovnitř! Tak jsem to nechal a čekal, až se vrátí bratr Arganbright. Zeptal jsem se: „Bratře Arganbrighte, co to mají vlastně tyhle ženy?“ Odpověděl: „To je šminka.“ Tu jsem řekl: „Ó moje dobroto!“ Myslel jsem, že by je měli dát raději někam na izolaci, aby nenakazily ostatní ženy.

Musíte plánovat, dávat pozor a modlit se, když chcete udělat svou volbu. Skrze Slova zaslíbení poznáváme, že nevěsta, kterou si muž zvolí, zrcadlí jeho charakter. Zrcadlí, co v něm je. Dovedete si představit,

že nějaký svatým Duchem naplněný muž by si něco takového vzal za ženu? Já to tak jednoduše nevidím, bratři. Možná, že jsem starý šťoural, ale víte, tohle nemohu pochopit. Odráží to, co v muži je. Vždyť ona bude jednou přispívat k vytváření jeho budoucího domova.

Nyní se obrátíme k duchovní stránce. Když vidíte církev, která je světská, světsky jedná, má světská očekávání, účastní se světského dění a na příkazy Boží se dívá, jako by je ON nikdy nenapsal, tak si dovedete představit, že Kristus by si takovouhle nevěstu, nevzal. Umíte si představit, že by si vzal jako nevěstu dnešní moderní církev? Ne, ne, můj Pán. To si nemohu myslet.

Buďte si vědomi, že muž a žena jedno jsou. Chtěli byste se sjednotit s takovouhle osobou? Když to učiníte, bude má důvěra ve vás otřesena. Jak by se pak mohl sjednotit Bůh s něčím takovým? S nějakou obyčejnou denominační děvkou? Myslíte, že by to ON udělal?

„Mají snad ještě vnější formu pobožnosti, ale moc její zapírají.“ Nikdy by to ON neudělal. Musí mít Jeho charakter v sobě. Opravdu znovuzrozená Církev musí mít charakter, který byl v Kristu, neboť muž a žena jsou jedno. Když Ježíš dělal jen to, co se líbilo Bohu a při tom Jeho Slovo držel a hlásal, pak Jeho nevěsta musí mít stejný charakter.

Nemůže to být v žádném případě denominace, neboť pak by byla ovládána představeným, který by ji říkal, co má dělat a co nechat. – I když byste to chtěli velice popírat. Často by to bylo vzdáleno od pravého Slova Božího na milión mil.

Je politováníhodné, že jsme se odvrátili od pravého Vůdce, kterého nám dal Bůh, aby ON řídil církev. ON nikdy neposlal nějakého okresního představitele. Nikdy neposlal biskupa, kardinála, kazatele, nebo papeže. Poslal církvi Ducha svatého, aby ON řídil církev. „Když ale přijde ten Duch svatý, zavede vás do všeliké pravdy a všechno vám zjeví, co jsem vám říkal.“ On vám všechno připomene a zvěstuje vám budoucí. To měl udělat Duch svatý. Moderní církev to ale nenávidí. Nechtějí to. Jak potom může být Kristovou nevěstou?

Dnešní lidé volí moderní denominaci. To jen dokazuje, jaké bídne porozumění pro Slovo mají. Nechtěl bych ranit, ale chtěl bych, aby to vniklo dost hluboko, tak, abyste to viděli.

Oddával jsem mnoho párů. Vždycky mi to připomíná Krista a Jeho nevěstu. Jedny oddavky, které jsem jednou dělal, byly jednou z nejdůležitějších věcí v mém životě. Bylo to před mnoha lety, když jsem byl ještě mladým kazatelem. Můj bratr tenkrát pracoval u W. P. A. Nevím, jestli se na to můžete někdo vzpomenout. Snad někdo v mém stáří. Byl to vládní projekt. Můj bratr tam pracoval. Bylo to asi 30 mil

daleko. Kopali rybníky, byl to projekt na ochranu vody.

S ním tam pracoval taky jeden chlapec z Indianapolis, to je od Jeffersonville, kde jsem bydlel, daleko asi 100 mil. Jednoho dne řekl mému bratrovi: „Doc, budu se ženit, jakmile budu mít dost peněz, abych si mohl zaplatit kazatele.“ Doc odpověděl: „Můj bratr je kazatel. Možná, že tě oddá. Za to on od lidí nikdy nic nežádá.“ Prosil ho: „Zeptáš se ho, jestli by mě oddal?“ Ten večer se mne bratr zeptal. Řekl jsem: „Jestli nikdo z nich není před tím ženatý a všechno je v pořádku.“ Chtěl se ho na to zeptat. Řekl jsem ještě: „Jestli je všechno v pořádku, tak řekni, že může přijít.“

V neděli ten mladý muž přišel. Vzpomínka na to je pro mne vždycky něčím zvláštním. Bylo deštivé odpoledne, když přijel starý ševrolet, na kterém byly lampy připevněny drátem. Bylo to krátce potom, co jsem ztratil ženu. Obýval jsem 2 malé místnosti. Doc tu byl také a čekali jsme na ně. Když ten mladý muž vystoupil z vozu, nepřipadal mi opravdu jako ženich a pravděpodobně by ani někomu jinému tak nepřipadal. Tenkrát si mohl člověk koupit za jeden a půl dolaru dobrý pár bot, ale on měl boty, které byly úplně prošlapané a úplně vyboulene kalhoty. Mimo to měl na sobě jeden z těch moleskinových kabátků. Nevím, jestli někteří z vás starších si na to vzpomínáte. Vypadal, jakoby ho vytáhli z pračky, nevypraný, flekatý a rohy mu odstávaly.

Na druhé straně vystoupila dáma v kostkovaných šatech. Nevím, jak se ta látka jmenuje, už jednou jsem to špatně popsal. Myslím, že se jmenuje „Gingham“. Zase jsem to řekl špatně. To se mi stane vždycky. Vystoupili z vozu, šli po schodech nahoru a vstoupili. Byla velice chudá. Myslím, že mimo těch šatů neměla nic na sobě, ani pořádné boty. Přijela dostavnicem z Indianapolis. Vlasy ji visely v dlouhých copech po zádech dolů. Vypadala velice mladě.

Ptal jsem se jí: „Jsi dost stará na to, aby ses směla vdávat?“ Odpověděla: „Ano, mám písemné povolení od svého otce a matky. Musela jsem ho už před tím ukázat u soudu, abych dostala povolení k sňatku.“ Řekl jsem: „V pořádku, ale rád bych k vám ještě trochu promluvil, dřív, než uzavřeme sňatek.“ Sedli si. Chlapec se neustále rozhlížel po místnosti. Řekl jsem: „Chlapče, byl bych rád, kdybys poslouchal, co říkám.“ Odpověděl: „Ano.“ Ptal jsem se ho: „Miluješ toto děvče?“ Odpověděl: „Ano, miluji.“ Ptal jsem se jí: „Miluješ ho?“ Odpověděla: „Ano, miluji.“ Zeptal jsem se ho: „Máš nějaké místo, kam by sis ji odvedl po svatbě?“ Řekl: „Ano.“ Pokračoval jsem: „Dobře, ale musím se tě zeptat ještě něco. Slyšel jsem, že tu pracuješ u W. P. A.“

Odpověděl: „Ano.“ Vydělával sotva 12 dolarů týdně. Zeptal jsem se ho:

„Myslíš si, že ji můžeš uživit?“ Odpověděl: „Udělám všechno, co umím.“ Rekl jsem mu: „To je dobře.“ Pak jsem se zeptal jí: „Co se stane, když bude propuštěn, když ztratí svou práci, sestro? Co budeš dělat potom, poběžíš zas zpátky k tatínkovi a mamince?“ „Ne,“ zněla odpověď, „zůstanu u něj.“ Řekl jsem: „Co se stane, když budete mít 3 nebo 4 děti a nebudete mít pro ně nic k jídlu, protože jsi nezaměstnaný? Co uděláš potom? Pošleš ji pryč.“ „Ne,“ řekl, „budu bojovat dál, nějak to dokážeme.“ Byl jsem zahanben, neboť jsem viděl, že ji má opravdu rád. Opravdu se milovali. Pak jsem je oddal. Byl bych rád viděl, kam ji asi zavedl. O několik dní později jsem se zeptal svého bratra Doc: „Kde bydlí?“ „Řekl: „Jdi do New Albany.“ To je malé město v blízkosti. Hned u řeky jsem měl plechovou kůlnu. Tam jsem tenkrát chodil denně, když jsem ještě pracoval na vedeních, zatímco kolegové seděli kolem a vyprávěli vtipy, nasedl jsem do vozu a jel dolů k řece, kde jsem se v té plechové kůlně modlil a četl svou Bibli. Dříve tam byla huť. Stálo tam několik nákladních vagónů. Tam se odebral ten mladý muž a zařídil si jeden takový vagón, do kterého vyřízl dveře. Použil noviny a „tackey buttons“ (teky butony). Kdo z vás ví, co „teckey buttons“ je? Tak to nikdo z vás nepochází z Kentucky. Vzal lepenku a připevnil ji připínáky; to je „tackey buttons“.

Tak si to všechno zařídili. Šel do hutě, přinesl si materiál a udělal si schůdky. Sehnali si staré bedny a z nich udělal stůl. Jednoho dne jsem si pomyslel: Zajdu tam a podívám se, jak se jim daří.

Sotva za šest měsíců jsem oddával dceru E. V. Knighta se synem E. T. Slidra. E. V. Knibgt je jeden z nejbohatších mužů tam u řeky Ohio. Má velké továrny na výrobu hotových domů. Pan E. T. Slider je majitelem pískovny a štěrkovny. Byly to milionářské děti. Oddával jsem je. Zavřel jsem se v jedné chalupě a asi 14 dní jsem se učil průběh ceremonie. Kdy mají klečet na polštáři a všechno ostatní jsem musel nastudovat, abych oddal tenhle pár.

Ten druhý páry obýval jen malý ošumělý prostor a měli jen gauč a skládací postel. Oba byli ale oddáni stejným způsobem.

Jednoho dne jsem se rozhodl jít na návštěvu k tomu bohatému páru. Nepotřebovali pracovat. Vždyť jejich rodiče byli milionáři a zařídili jim královský domov. I kliky v nádherném paláci pana E. V. Knighta jsou ze čtrnáctikarátového zlata. Dovedete si tedy představit, v jakém domě žili. Nepotřebovali pracovat a dostávali každý rok pěkný Cadillac. Byli jedinými dětmi a měli všechno, co si přáli.

Jednoho dne jsem tam zajel. Poznal jsem je prostřednictvím jednoho svého dobrého přítele, který byl spřátelen i s nimi. Byli jsme opravdu dobří přátelé. Chtěli být oddáni ode mě. A tak jsme se seznámili. Jel

jsem tam tedy, abych je navštívil. Když jsem vystoupil ze svého starého forda a šel po schodech nahoru, už jsem je slyšel. Přišel jsem hodně blízko. Hádali se, protože byli žárliví. Byli tancovat. Ta dívka byla velice hezká. Stala se dokonce královnou krásy a vyhrála mnoho cen: auta atd., protože byla zvolena královnou krásy. Díval jsem se na ně. Jeden seděl v jednom koutě a druhý v druhém. Hádali se kvůli nějakému chlapci, s kterým tancovala, nebo kvůli nějaké dívce.

Když jsem vstoupil, rychle vyskočili, běželi k sobě, vzali se za ruce a tak přišli ke dveřím. Řekli: „Halo, bratře Branhame, jak se ti daří?“ Odpověděl jsem: „Dobře, a jak se daří vám?“ „Ó,“ řekl on, „my jsme velice šťastni, že ano miláčku?“ Ona odpověděla: „Ano, poklade.“ Vidíte, člověk staví něco na odiv, co není pravé. Nezahřejete se u namalovaného ohně, jako např. malují některé z těchto církví, to, co se stalo skoro před dvěma tisíci lety o letnicích. Namalovaný oheň vás nezahřeje. Letnice jsou dnes skutečností, jako tehdy. Oheň padá stále ještě. Není to oheň namalovaný, ale pravý oheň.

Tak to bylo s nimi. Nechtěl bych tak žít. Pomyslel jsem si: Tam za převisem skály, naproti řeky se usadil ten druhý pár. Jednou v sobotu odpoledne jsem je chtěl překvapit svou návštěvou, abych zjistil, jak se daří jim. Měl jsem na sobě svůj pracovní oblek, byl jsem špinavý v obličejí a měl jsem sebou náradí. Myslel jsem si, že k nim takhle přijdu, aniž by mne hned poznali. Dělal jsem, jako bych prohlížel, jestli izolátory nebyly zasaženy bleskem. Tak jsem šel kolem řeky podle vedení. Ten starý chevrolet tam pořád ještě stál, rok potom, co jsem je oddával. Dveře byly otevřené, mohl jsem je slyšet mluvit. Zdá se, že to bylo pokrytecké, ale já jsem šel k nim dost blízko a zůstal stát, abych mohl slyšet, co říkají. Chtěl jsem se to dozvědět jen kvůli sobě. Ujišťuji se rád, abych věděl, o čem hovořím. Totéž dělám se Slovem Božím. Je to pravda, nebo to není pravda? Dodržuje ON Své Slovo, nebo Své Slovo nedodržuje? Jestliže Své Slovo nedodržuje, pak to není Bůh. Když Své Slovo drží, je ON Bůh.

Chtěl jsem se dozvědět, jak spolu vycházejí, proto jsem se plížil k nim ze strany. Slyšel jsem ho říkat: „Chtěl jsem ti to tak rád koupit, milá.“ Ona odpověděla: „Podívej, miláčku, tyto šaty jsou ještě dobré. Jsou hezké. Cením si to, ale podívej přece... Šel jsem potichu okolo, abych se mohl do vagónu podívat škvírou, kterou vytvořili pootevřené dveře. Tam seděl a ona mu seděla na klíně. Objímal ji paží a ona objímala jeho. Měl jeden z těch starých klobouků, který měl svrchu stlačený a v té prohloubeně ležela jeho výplata. Pak vysypal peníze na stůl a rozděloval je: „Tohle na jídlo, tolik na pojištění, na auto.“ Prostě to nestačilo. Dozvěděl jsem se, že viděl ve výkladě

nějaké šaty a 14 dní je stále znovu pozoroval. Stály o něco víc než 1 dolar a chtěl je koupit. Řekl: „Miláčku, vypadala bys v nich tak pěkně.“ Ona odpověděla: „Ale, miláčku, já přece šaty mám. Opravdu je nemusím mít.“ Ta malá královna!

Pak jsem šel pryč a podíval se nazpět. Mohl jsem vidět špičku druhého domu. Zůstal jsem stát a chvíli je pozoroval. Myslel jsem si: „Kdo je nyní tím bohatým mužem? Bille Branham, kdybys ty teď mohl volit, pro které místo by ses rozhodl?“ Ne zvolil bych si to hezké stvoření tam na té výšině, ale zde ten charakter někoho, kdo by mi dal pravý domov a ne aby vydal všechny peníze na to, aby se vyparádil. Někoho, kdo je při vás, kdo je částí vás. Stále jsem myslel na to, co se tam událo. Ten jeden zvolil krásnou dívku, ten druhý charakter. Jen tak můžete udělat svou volbu. Dbejte nejdřív na charakter. Jen tak můžete udělat svou volbu. Dbejte nejdřív na charakter. Když ji pak budete milovat, bude to dobré.

Všimněte si, první Adam, kterého stvořil Bůh, si nemohl zvolit svou ženu. Neměl výběr. Bůh mu jednu stvořil, nemohl si ji zvolit. Víme, že ho odvedla od Slova Božího. Nedostal se k tomu, aby se při této příležitosti modlil. U něj to nebylo tak, jako u vás nebo u mne. Neměl žádnou volbu. Přesto ho odvedla z jeho právoplatného postavení jako Syna Božího. Dokázala to tím, že mu ukázala modernější způsob života. To právě nesměli udělat. Její charakter ukazuje, že byla zvrácená. Přemluvila ho důvody, že ono moderní nové světlo, které našla, je lepším způsobem života. Jenže to byl opak Slova Božího.

Jak mnohé ženy odtahují dnes dobré muže od Boha a obráceně muži odtahují od Boha ženy, vás letničnické, když říkají: „Toto náboženství je staromódní. Je zastaralé. Nevěř tomu přece.“ Měli byste se raději nejprve vroucně modlit, než se s dívkou oženíte, bez ohledu na to, jak je hezká. Totéž se týká muže.

Přemluvila ho, aby již dále nezůstával ve Vůli Boží a přiměla ho k tomu, aby udělal něco, co udělat neměl. Tím bylo vydáno lidstvo smrti. **NA TOMTO ZÁKLADĚ JÍ BIBLE ZAKAZUJE UČIT, KÁZAT, NEBO JAKÝMKOLIV ZPŮSOBEM SE SLOVEM BOŽÍM ZACHÁZET!**

Vím, že mnohé z vás, sester, říkají: „Pán mě povolal ke kázání.“ Nechci se s vámi o to přít, ale říkám vám: „Ve Slově stojí, že to nesmíte dělat.“ Nesmí učít, nebo vládnouti muži, ale zůstat v tiché zdrženlivosti.

„Ó,“ říkáte, „Pán mi to poručil.“ Nepochybuji o tom. Slyšeli jste nedávno mé poselství o Balámu? Balám dostal napřed jasné rozhodnutí Boží: „Nečiň to!“ Ale trval na tom, až mu Bůh konečně řekl, že to udělat má. Možná, že Bůh připouští, abys kázala. To nepopírám. Ale to

neodpovídá Jeho původnímu Slovu a plánu, neboť „*Ony se mají podřídít, jak to nařizuje zákon.*“ To je pravda. Proto to nesmí dělat.

Všimněte si, jak přirozená nevěsta také zde zobrazuje to duchovní. Slovo říká, že byla stvořena pro muže, ne muž kvůli ní. Za několik minut budu mluvit o nevěstě Kristově, ale nejdřív se vám snažím ukázat to pozadí pro to.

Žena byla stvořena kvůli muži a ne muž kvůli ženě. To je důvod, proč polygamie byla ve Starém zákoně legální.

Podívejte se na Davida, který měl 500 žen. Bible říká, že to byl muž podle srdce Božího. Měl 500 žen a Šalamoun 1000, ale ani jedna z těch žen nemohla mít jiného muže.

Obstarejte si pásek o „Manželství a rozvodu“! Není to tak dlouho, co jsem se ohledně toho tématu modlil na vrcholu hory v blízkosti Tucsonu. Vynechali vyučování, aby se mohli podívat na ohnivý sloup, který kroužil nad horou, zformoval se do trychtýře a stoupal a klesal. Jsou zde lidé, kteří to vědí a viděli to. Tam mi ON řekl pravdu o manželství a rozvodu. Když jedna skupina jde tím směrem a druhá jiným směrem, pak někde ta pravda musí být. Dle sedmi pečeti On ukázal o tom pravdu.

Všimněte si, že nemohla mít více, než jednoho manžela, neboť žena byla stvořena pro muže a ne muž pro ženu. Všech těch 500 žen bylo jen ta žena Davidova. To byl symbol. Až bude Kristus sedět na trůně v tisíciletém království, tak Jeho nevěstou nebude jedna osoba, ale budou jich desetitisíce. Všechny dohromady budou tvořit tu nevěstu.

David měl mnoho jednotlivých žen, ale ty všechny dohromady byly jeho manželkou. Stejným způsobem je celé tělo věřících Nevěstou. Neboť ona to byla, žena, ON byl muž.

My jsme byli stvořeni pro Krista a ne Kristus pro nás. Dnes se učíme v našich učebnicích, aby Krista a Slovo přivedli k souhlasu s námi, místo abychom se snažili přizpůsobit nás Slovu.

To je ten rozdíl.

Když si muž zvolí určitou dívku z nějaké rodiny, nesmí si všimnout krásy, neboť krása je svůdná a moderní světská krása je od ďábla. Och, slyšel jsem tam někoho říkat „Pozor na to, kazateli!“ Říkám, že věci na této zemi, které jsou označovány jako krásné, jsou absolutně od ďábla! Dokáží vám to. Pak prozkoumáme Boží Sváté Slovo z hlediska této poznámky, abyste viděli, jestli to souhlasí, nebo ne, abyste vy, ženy, které byste tak rády byly hezké, pochopily, odkud to přichází.

Zjišťujeme, že satan byl na počátku tak krásný, že sváděl dokonce anděly. Byl nejkrásnějším andělem vůbec ze všech. To dokazuje, že ona přichází od ďábla. Šalamoun říká v Příslovích: „*Být krásným, nic není.*“

To souhlasí. Hřích je krásný. Určitě je takový. Je atraktivní.

Chtěl bych vás o něco poprosit a něco vám zde říct. Měli byste to pro několik minut pojmout do svých úvah. Při všech druzích na světě mimo člověka nacházíme, že u ptáků a všech ostatních zvířat jsou samci krásnější, než samice. Proč to tak je? Podívejte se na jelena, jak je krásný a velký jelen se svým paroží a vedle něj menší laň. U drůbeže je slepice menší a kropenatá a kohout velký a pestře zbarvený.

Mimo ženu neexistuje žádné samičí stvoření, které by mohlo být nemorální. Člověk používá slov „fena“ a svině“ jako nadávku, ale co se týče morálky, mají více morálky, než polovina filmových hvězd, které tam jsou. Nemohou být jiné, než morální. Byla to žena, která propadla přetočení. To souhlasí. Podívejte, kam její krása přivádí. Proto můžeme najisto zjistit, že jsou ženy dnes stále krásnější, hezčí.

Vezměte Pearl Bryan. Viděli jste nějaký její obrázek? Byla kdysi největší kráskou Ameriky. Dnes není nikde děvče školou povinné, které by ji nepředstihlo. Víte, že to tak má být? Víte, že Bible říká, že to tak bude? Víte, že hřích na počátku přišel prostřednictvím ženy? Pád na konci bude přesně takový. Ženy získají moc a budou vládnout nad muži atd. Víte, že to Písmo říká? Vy víte, že v ten den, kdy si oblékne mužské oblečení a ostříhá si vlasy, dělá věci, které jsou v protikladu ke Slovu Božímu. Víte, že představuje církev? Všimněte si toho, co dělají ženy, a poznáte, co dělá církev. To přesně souhlasí.

To je tak pravda, jako je Pravdou Slovo Boží. Neexistuje žádné jiné samičí stvoření, které by mohlo být nemorální jako žena. Nebyla původním stvořením. Všechny ostatní samičí ženské bytosti pocházejí z původního stvoření. U ptáků a všech ostatních zvířat bylo stvořeno samčí i samičí. Ale co se týče lidského života, stvořil Bůh jen muže. Z něj vzal ON ženu. Je vedlejším produktem muže, neboť Bůh nemohl něco takového stvořit. Prohledejte Písmo. To přesně souhlasí. Bůh ji nestvořil při Svém původním tvoreni. Ne, stojí mimo. Ale když se správně chová, má větší odměnu, než muž. Byla postavena na pole zkoušky (zkušební pole).

Skrze ní přišla smrt. Ona je vinna vším umíráním. Ale pak se Bůh smiloval a použil ženu, aby vrátil život. Proto nechal ON přijít Svého Syna prostřednictvím ženy, poslušné ženy. Ale špatná žena je to nejhorší, co existuje. Nic nemůže být tak nízké.

Kain, ďáblův syn, si myslel, že Bůh krásu přijme. Tak je tomu ještě dnes. Kain byl synem Ďábla. Vy teď říkáte: „Ale...“ Nebudeme se teď zabývat jednotlivostmi, ale chci vám to zdůvodnit. Bible říká, že pochází od toho zlého. Tím je to vyjasněné, že ano? Byl synem

satana a myslel si, že když postaví krásný oltář k uctívání, že ho bude Bůh respektovat... Dnes si lidé myslí totéž! Určitě! „Zřídíme velkou budovu! Založíme velkou denominaci! Budeme mít největší budovu, nejlépe oblečené lidi a nejvzdělanější duchovní. Mnohdy je Bůh od toho vzdálen 10 miliónů mil. To souhlasí.

Přece však je to církev. Kdyby Bůh dal jen na uctívání, upřímnost a oběť, pak by byl Kain stejně spravedlivý, jako Ábel. Ale stalo se skrze zjevení, že mu bylo jasné, že jeho rodiče jablka nejedli.

Teď řeknu něco, co se pro kazatele dobře nehodí, ale přesto to řeknu. Slychám, jak ostatní na to dělají vtipy, proto to říkám. Nemá to být vtip – ale myslím, že kdyby jedení jablek ženám objasnilo, že jsou nahé, pak bychom měli ta jablka ještě jednou všem podávat. Promiňte mi to. Rekl jsem to proto, že teď přijdu na něco jiného. Zdržel jsem vás zde a mluvil o ženách atd. Teď bych si přál, abyste se na chvíli uvolnili, abyste mohli přijmout to, co nyní přijde.

Nebyla to jablka, to vím. V těchto dnech se stala církev (kostel) se svými vymoženostmi, tak jako lidé se svými vymoženostmi pokrokovou. Snaží se vytvořit pokrokovou církev různými atrakcemi, jako například obrazy, věžemi. Je velice špatné, že letničtí se dostali na stejnou cestu. Byli byste na tom lépe, kdybyste stáli na cestě s tamburínou a Duch Boží by byl při vás. Vy ale chcete závodit se vším ostatním, protože jste se stali také denominací. To je toho příčinou. Církve chtějí být pokrokové. Myslete na to, že tou měrou, jak dělá člověk pokroky ve vědě, se denně více zabývá.

Podívejte se na to, co se stalo, když byl vynalezen střelný prach. Když vynalezli auto, umíralo tím pomalu víc lidí, než střelným prachem. Teď byla vyvinuta vodíková bomba. Ptám se sám sebe, co s tím udělá.

Totéž je s kostelem – církví. Čím víc chce dosáhnout pokrokem a lidskými výmysly, tím víc vás odvádí od Boha a tím víc vás vrhá do smrti jako na začátku. To je pravda. Nevolte svou církev tak, jak jste zvolili svou ženu. Už to je div, co byla věda schopna s ní udělat. Ale co se toho týče, měli byste se raději držet od organizované církve dál. Člověk vyrobil šminky, pudr a podobné věci. Zvolte raději charakter Jeho Slova.

Teď srovnáme přirozenou nevěstu a tu takzvanou dnešní nevěstu-církev. Všimněte si ženy, která se hodlá dnes vdávat. Podívejte se, co věda byla schopna s ní dnes udělat. Za prvé má krátce přistřižené vlasy, účes jako Jackeline Kennedy, nebo podobné. Víte, co říká Bible? Bible dává muži, jehož žena to činí, právo dát se s ní rozvést, když chce. Žena, která si stříhá vlasy, je beze cti. Tak to říká Bible. To je pravda. Nevěděli jste to? O, ne, příliš často jsem kázal v Kalifornii, než abyste

to nevěděli. To je pravda. Co mi to bylo platné? Dělají to stejně! Nemůžete vzít prase a udělat z něj jehně.

Kvůli tomuhle mě budete nenávidět, ale dozvěděli jste se pravdu. Chceme to porovnat. Zde přichází moderní nevěsta, silně nalíčená. Představuje se tak, jak ve skutečnosti vůbec nevypadá. Umyjte jí obličej a utečete od ní. Možná, že byste se k smrti vylekali, kdybyste ji vzali všechny ty krámy. Přesně tak je to s organizovanou církví, jehož fasáda je plná theologické šminky. Obě mají krásný vzhled (obličej), který je ve skutečnosti podvodem. Je to krása udělaná člověkem, ne způsobená Bohem. Obě nemají mnoho charakteru.

Totéž bylo se satanem. Stačilo to k svedení. Srovnajte s ní moderní nevěstu: Nosí šortky, maluje se, stříhá si vlasy, nosí mužské oblečení a poslouchá pastora, který jí říká, že je to v pořádku. Je to podvodník. Bude za to pykat v krajinách onoho světa. To je pravda. Dělá to, aby klamala, aby se stavěla takovou, jakou není.

Totéž činí organizovaná církev. Dostávají theologická vyznamenání, abyste mohli říci: Náš pastor je takový a onaký. Možná, že toho neví o Bohu víc, než nějaký Hotentot o egyptské noci. Ano. Mají jen theologické znalosti ze semináře a o Bohu vědí tak mnoho jako nic.

Moderní církev se svojí theologickou šminkou vzala ženám prostřednictvím moderního pastora čest, jestli nějakou měly. Podobají se Jezábel, mají uštěpené vlasy, nosí šortky a malují se a to odpovídá zcela theologickému vkusu. Tak tu stojí církev. To je pravda. Ale její duchovní charakter je daleko vzdálen tomu, aby se hodil do domova, tak, aby mohl přijít Ježíš Kristus a vzít je tam s sebou.

Když se křesťan ožení s takovou ženou, dokazuje to, že vypadl z milosti. Křesťanská „chuť“ Boha a vkus týkající se jeho domova nebyly po ruce, když si volil takovou ženu. Vkusu křesťana by určitě neodpovídala. Její duchovní charakter se nachází na nejnižším stupni. Je mrtvá v kráse denominace a rozkoši světa.

To je přesně stav dnešní církve-kostela. Ta prodala charakter daný jí Slovem za pokrokové lidské náboženství satanovo, ačkoliv měla jako církev Boží právo zůstat ve Slově Božím, aby v ní mohl působit Duch svatý a mohl svařit tělo se Slovem a Láskou Boží. Místo toho prodala jako Ezau své prvorozenectví a stala se denominací, ve které je jí dovoleno dělat vše, co chce. Tak to přece je. Chtěla být přece stejně populární jako její matka z Nicei – Řím. To je Slovo Boží! Och, proniklo to dokonce i do našich letničních kruhů. Je to špatné, ale stalo se to.

Pozorujte chvíli katolickou jeptišku. Když se žena stane jeptiškou a složí poslední slib, vydala se zcela kostelu. Nemůže už sama rozhodovat,

to už nesmí, jakmile složila poslední slib. Už nemá vlastní touhy, vlastní vůli. Satan z ní udělal úplně svou loutku, tak Církev Nevěsta má být oddána Kristu a Jeho zaslíbenému Slovu, takže je ve vás plně smýšlení Krista. Jaký to rozdíl!

Zjišťujeme, že jak moderní světská církev, tak i duchovní Církev jsou těhotné a budou rodit syny.

V prvním případě to bude denomační porod a najde v těchto dnech své místo ve světové radě církví. Potom bude světu dána denominace Antikrista. To je čistá pravda. Možná, že už to nezažijí i když věřím, že by se to mohlo stát. Ale pamatujte si to vy mladí lidé, že vám to říkal kazatel. Vyústí to nakonec ve znamení zvířete. Až zformuje Světovou radu církví, přinese světu syna: Antikrista.

Ta druhá je těhotná Slovem Božím a přinese dokonalé tělo Ježíše Krista, které je Nevěstou. Tělo Krista není ještě dokonalé, jak mnozí to vědí? Muž a žena jedno jsou. Kristus je tělo – Slovo. Nevěsta bude druhý díl toho těla.

Obě části vytvoří znovu jedno tělo, jak to bylo na počátku u Adama.

Muž a jeho žena jsou jedno. Ona, opravdová nevěsta, je mu tak oddána, že už své smýšlení nepotřebuje. Její smýšlení je samozřejmě Jeho vůle a Jeho vůle je Jeho Slovo.

Podívejte se na tu tzv. nevěstu, kterou si volí muž a srovnajte tu duchovní a tu dnešní světskou... Je to moderní Jezábel, již byl okouzlen Achab, jsou to krásky „Max Faktor“, atd. Pozorujte církev. S ní je to také tak. Je nevěrná Slovu živého Boha a smilní, a plně se zaprodala velkým denominacím, nádherným budovám, množství peněz a velkým příjmům. Muži stojí na pódiu a dokazují, že je to správné a nechávají to projít. Je to jednoduše podvod, nic jiného. Laodicejské církevní období je slepé, jak to Bible předpověděla. To znamená: „Jsem bohatá a nic mi nechybí, trůním jako královna...“ A nevíš, že jsi ubohá, politováníhodná, chudá, slepá a nahá. Jestli to není TAK MLUVÍ PÁN podle Zjevení 3, tak jsem to nikdy nečetl. Tak tu stojí a neví to. Pomyslete jen!

Kdybyste řekli nějakému muži nebo ženě, kteří by šli na ulici docela nazí, že jsou nazí a oni by vám odpověděli: „Starej se o své vlastní záležitosti.“ Pak by to přece byla slabomyslnost. Určitě by nebyli při smyslech. A ačkoliv si může člověk ve Slově Božím přečíst, jak se lidé mají chovat a rovněž o křtu Duchem svatým, který dnes máme, dívají se na vás lidé, jakoby jste byli pomatení. Když se jim řekne, že budou znovuzrozeni a že musí věřit Bibli, pak řeknou: „To přece byla jen židovská bajka, která byla napsána před mnoha lety. Naše církev má cestu.“ Jsou ubozí, politováníhodní, chudí, slepí a nazí a ani to nevědí.

Bible říká, že se do tohoto stavu dostanou. Jak by to mohl opravdový prorok přehlédnout? To nevím. Proniká to všude do našich církví. Podívejte se na to. Je to prostě moderní trend.

Stará nevěstka a její dcery ze Zjevení 17 dávají těm chudým, slepým, politováníhodným lidem své theologické naučení, které je v protikladu ke Slovu Božímu. V ní se nacházely všechny ty ztotočené duše mužů a žen odevšad. Až Kristus potvrdí Své Slovo, budou tím lidé oblečení. Neoblékne lidi církevní, ty z velkých denominací, velkých činů, okázalé činnosti a vnějšího lesku, nýbrž Slovo Boží osloví nevěstu Kristovu.

Je zajímavé, jak se snaží upoutat pozornost lidí krásným oblečením, jednotně oblečenými chóry, ženám s atraktivně přistřiženými vlasy a pomalovanými tvářemi, které si myslí, že umí zpívat jako andělé, a jako ďábel lhát, které protančí celou noc a nic si při tom nemyslí. Věří, že je to v pořádku a zdá se jim to pěkné. Ale vidíte, je to klam. Není to podle Slova Božího. Bůh přece obrací pozornost opravdové Nevěsty na Sebe, přičemž ON drží Své Slovo.

Teď si všimneme Krista. Říkáte: „Okamžik, prosím! Co je s tou krásou, o které mluvíš?“ Bible říká v Izaiáš 53:1 ve vztahu k Ježíši, že On když přišel, neměl žádnou postavu a žádnou krásu, po které bychom byli dychtili. Je to pravda? Nebyla na něm krása. Kdyby přišel ve světské kráse, jako dnes satan, tak by se lidé kolem něj shlukli a přijali by Jej, jako to dnes činí s církví. Věřili by Mu a přijali by Ho, jako to dnes dělají se satanem. Určitě by to udělali. Jenže On nepřišel v tomto způsobu krásy, nýbrž ON přichází vždy v kráse charakteru. Kristus nebyl krásný, silný, velký muž. Tento způsob Bůh nevolí.

Přitom mne napadá, že jednou přišel prorok do domu Izai, aby pomazal jednoho z jeho synů a postavil jej místo Saule za krále. Izai mu přivedl prvního ze svých synů. Byl to velký, silný, hezký mladík a řekl: „Koruna bude jeho hlavě dobře slušet.“ Prorok chtěl vylíti olej na jeho hlavu, ale musel říci, že Bůh jej nevyvolil. ON mu to odepřel při každém dalším, až přišel nejmladší, který byl osmahlý, chodil trochu nahrbený a měl čerstvou barvu. Na něj vylil olej a řekl: „Jeho Bůh vyvolil.“ My volíme podle toho, co vidíme. Bůh volí charakter.

Nikdy neexistoval takový charakter, jaký měl Ježíš Kristus. Vyžil ho a oznámil ho. Vidíme, že to souhlasí. Není to žádná světská krása, která Jeho nevěstu přitahuje – je to Jeho charakter. Ježíš dbá na charakter církve, ne na nádherné budovy, velké denominace, nebo velký počet členů církve. Slíbil, že bude tam, kde se sejdou dva neb tři v pravdivosti. V tom je zakotvena naděje těch doopravdy věřících, totiž, že Slovo Boží bude jako Pravda potvrzeno. Jako to, co opravdu je.

Udělejte svou volbu ve prospěch Jeho Slova. Nezvolte žádnou skupinu, která miluje svět – nenávidí to. Žádný div, že On se s ní rozešel, neboť ona šla nevšímavě kolem Jeho zjevení. Neměla ho. On nedá nic na to, jak ona jedná a jak se chová a kolik světských věcí má – ON dbá na její charakter, jestli je to charakter Kristův.

Zde se na chvíli zastavíme. ON vyvolí nevěstu, která vyznačuje Jeho charakter. Dnešní moderní církev má Jeho program o milión mil, neboť zapírají, že toto je pravda. Jak je to možné? ON čeká na den, ve kterém Jeho Nevěsta bude přesně stejná, jako byl ON (Židům 13:8). Musí to být maso z Jeho masa a kost z Jeho kosti, tentýž duch a všechno musí být utvářeno stejným způsobem, pak budou ti dva jedno. Dokud Církev taková není, nejsou jedno. Jeho charakter, Jeho Slovo pro tuto dobu, musí být zjeven. Musí být tak utvořen, jaký je ON!

Než skončím, chtěl bych ještě říci důvod, proč se zmiňuji o všech těchto věcech. Pak přestanu. Nedávno jsem byl vzbuzen ve 3 hodiny ráno. Prosím vás všechny, abyste mi na to odpověděli: Řekl jsem vám, někdy něco ve jménu Pána, co nebylo pravda? Vždycky to bylo správné. Tedy Bůh mi pomoz, který ví, že toto je pravda. Není na celém světě ani jediná věc z tisíců, které byly řečeny, a v nichž by ON nedodržel i jen jediné Slovo. Vždy se to dokonale dostavilo i to, co jsem vám před nedávnem řekl ve Phoenixu v poselství „Je toto ten čas?“. Říkal jsem vám o těch sedmi andělech, že tam mají přijít dolů a že to souvisí s otevřením sedmi Pečetí. Časopis „Life“ zveřejnil článek o tom velkém ohni, který byl 30 mil vysoký a 27 mil široký a zvedl se do vzduchu. Psali, že se nedá určit, co to bylo. Nevědí to stále ještě. Jsou zde dnes večer v této budově muži, kteří tam se mnou byli, když se to stalo. Bylo to přesně tak, jak mi to bylo předem oznámeno.

ON mi řekl věci, které se stanou a ony se zcela přesně dostaví, např. že má býti oznámena každá Pečeť a každé tajemství, které bylo v období reformátorů skryto, atd. Stalo se to plně. Když jsem byl na vrcholu hory, stáli u mě 3 nebo 4 muži, kteří tu dnes jsou, ano, dokonce ještě více. Když jsem šel vzhůru na tu horu, promluvil Duch svatý: „Zvedni tento kámen.“ Byli jsme lovit. ON pokračoval: „Hoď ho do vzduchu a řekni: „TAK MLUVÍ PÁN!“ Udělal jsem to. Tu se zvedla smršť a já jsem řekl: „Během 24 hodin uvidíte ruku Boží.“

Zde sedí muži, kteří byli při tom, když jsem příští den asi kolem desáté hodiny řekl: „Připravte se. Lehněte si pod vůz.“ Byl to veterán. Řekl jsem: „Něco se stane.“ Nebe bylo čisté. Tu sjel dolů z nebe kroužící oheň do kaňonu. Ozval se silný hřmot, když to trefilo skalní stěny. Stál jsem těsně pod tím. Sejmul jsem svůj klobouk a držel hlavu. 3-4 stopy

nade mnou to udeřilo a rozřízlo až dolů do stěny příkop. Ozval se třeskot. Pak se to zvedlo zase do vzduchu, vířilo kolem a přišlo dolů. Stalo se to třikrát. Ulámalo to dokonce v okruhu 200 metrů špičky keřů mesquitu.

Slyšeli jste, jak tito muži řekli „Amen“? Byli tam, když se to stalo. Třesklo to třikrát. Když vylezli zpod auta, řekli: „Kdyby tě to trefilo, nezůstal by z tebe ani mastný flek.“ Řekl jsem: To byl ON. ON mluvil ke mně. Bůh mluví i prostřednictvím vichřice.

Byl tam tentýž ohnivý sloup, který vidíte tady na fotografiích. Když to vystoupilo, zeptali se: „Co to znamená?“ Odpověděl jsem: „Soud stihl západní pobřeží.“ Dva dny později se byla téměř potopila Aljaška.

Ten hod to spustil. Něco se muselo stát, aby se to zobrazilo (symbolizovalo). Bylo to tak, jako u toho muže, kterému dali, do misky sůl, kterou pak hodil do pramene a přitom řekl: „TAK MLUVÍ PÁN. Voda má být zdravá!“ Ježíš dal naplnit džbánky vodou a proměnil ji ve víno. Muselo se něco stát, aby se to symbolizovalo. Tak to také bylo s tím, co způsobilo smršť, která se zvedla a zase utišila.

Během 24 hodin to otrásl horou tak, že vznikl záliv. Kazatel Blair, který tu sedí a teď se na mě dívá, byl tam a zvedl některé z těch kusů. Tam je Terry Sothmann a Billy Paul. Také mnozí jiní zde sedí, kteří byli u toho, když se to stalo a kamení bylo vytrženo. To není žádný klam. To je pravda. To se nestalo v biblických dnech, nýbrž nyní. Byl to tentýž Bůh, který mi ukázal všechny tyto věci a ty se do písmene vyplnily. Nikdy to nebylo vedle. Tím HO velebím.

Před několika týdny jsem měl vidění. V něm jsem se nacházel na vyvýšeném místě a měl jsem přehlídku církve. Stál jsem v tomto směru, obrácen k západu a viděl jsem, jak přichází malá skupina žen. Byly opravdu pěkně oděné, měly dlouhé vlasy pořádně sčesány dozadu. Jejich šaty byly dlouhé po kolena a měly rukávy. Kráčely podle melodie „Kupředu Kristovi bojovníci“. Zatímco jsem tam stál a ony šly kolem, řekl Duch Boží, který tam byl se mnou: „To je Nevěsta.“ Podíval jsem se tam a mé srdce bylo šťastné. Přicházela odtamtud a šla za mnou dál.

Když už byla chvíli pryč, zaznělo: „Nyní přijde přehlídka moderní církve. Přicházela asijská církev. Nikdy jsem ještě neviděl tak nezpůsobnou skupinu. Pak následovaly jiné církve z různých národů. Vypadaly strašně!

Vyprávím to, protože mám před Bohem povinnost říci pravdu. Pak mluvil ON: „Nyní přichází přehlídka americké církve.“ Jestli jsem někdy viděl skupinu ďáblů, pak to bylo toto! Ženy byly nahé a držely před sebou něco šedého v barvě sloní kůže, ale nebyl na tom žádný horní díl. Pohybovaly se, jak to dělá dnes mládež, když se hraje twist, nebo takový druh hudby. Když jsem viděl přicházet „miss USA“, skoro jsem omdlel.

Toto je „TAK MLUVÍ PÁN“. Jestli věříte, že jsem Jeho služebník, tak mi nyní uvěřte. Jinak bych to neřekl za žádnou cenu na světě. Na světě neexistuje tolik peněz, které by mě mohly donutit říci to, kdyby to nebyla pravda. Když šla kolem, bylo to to nejneslušnější, co jsem kdy viděl. Myslel jsem si: „Ó Bože, jak tvrdě jsme my kazatelé a bratři pracovali, abychom Ti přivedli nevěstu a nemohli jsme dokázat nic lepšího!“

Tančila twist a držela tu věc, která vypadala jako hula-suknička před sebou a překrývala tím jen dolní část svého těla. Tančila twist, jak to předvádějí dívky v těch vulgárních show. To byla americká „miss křesťanství“. Tak mně opravdu pomoz Bůh! Tak vypadá v Jeho očích. Málem bych byl omdlel. Myslel jsem na všechnu tu námahu, na kázání a jak velice jsem do nich mluvil a přece měly všechny krátké vlasy, tancovaly twist a pohybovaly se tak, přičemž si držely tu věc před sebou. Přišly až tam, kde jsem se nacházel já a ta nadpřirozená bytost, která byla při mně... Nemohl jsem Ho vidět, ale slyšel jsem HO ke mně mluvit. ON byl docela blízko mne... Když se daly tímto směrem, pohybovaly se jako při twistu, smály se a tu věc tak držely před sebou, pomyslel jsem si, já, který jsem tam stál v Jeho přítomnosti, že jsem jako Jeho služebník všechno zkoušel, a přece ničeho lepšího nedosáhl. Myslel jsem: „Ó, Bože, čeho jsem dosáhl? K čemu byly ty všechny velké divy a znamení, které jsem činil?“

„Co mi bylo platné, že jsem tam stál, a plakal, když jsem přišel domů? Nyní Ti předvádím něco takového jako nevěstu.“

Stál jsem tam a ona táhla kolem a můžete si představit: Vzadu neměla nic! Držela tu věc jen před sebou a tančila twistem kolem a pohupovala svými boky. Ó, bylo to vulgární, jak se pohybovala a trásla tělem.

Ptáte se: „Co to znamená, bratře Branham?“ Nevím, říkám vám jen, co jsem viděl. Jak tak šla kolem, podíval jsem se na ni. Udělalo se mi zle a odvrátil jsem se. Myslel jsem si: „Ó, Bože, teď jsem ztracen. Už to nemusím ani dál zkoušet, ale mohu rovnou přestat.“

Paní Williamsová, jestli tu někde sedíš, to je splnění snu, který tě znepokojuje a který jsi mi nedávno vyprávěla! Kormidlo mi bylo vzato z ruky.

Myslel jsem si, že to mohu rovnou vzdát, protože je se mnou konec. Tu jsem náhle slyšel, že se vrací. Tatáž Nevěsta, která šla kolem, přicházela zase na této straně. Byly to opět tytéž dámy. Každá z nich nesla národní kroj své země, např. Švýcarska, Německa atd. Všechny měly tento druh krojů a měly dlouhé vlasy tak, jako ty na začátku. Kráčely podle melodie „Kupředu Kristovi bojovníci“. Když šly kolem místa, kde jsme stáli a pozorovali tuto přehlídku, podívaly se všechny tím směrem. Pak se obrátily a kráčely dál. Právě, když se chystaly vejít nahoru do nebe, dosáhla ta druhá okraje hory a spadla dolů. Tyto ale začaly stoupat k nebi.

Jak to činily, zpozoroval jsem, jak dvě dívky, které šly vzadu – zdálo se, že to jsou dívky z jiné země, např. Švédska, Švýcarska, nebo takové podobné – se začaly rozhlížet. Řekl jsem: „Nedělejte to! Nevycházejte ze stejnokroku!“ Jak jsem tak křičel, opustilo mě vidění a já jsem tu stál s rozpraženýma rukama.

To je důvod, proč jsem to dnes večer říkal. Chtěl bych vám položit otázku: Je později, než si myslíme? Je možné, že je už vyvolána, zvolena a zapečetěna? Pak už by se nikdo nemohl připojit, to víte. Mohlo by to být možné? Ó ano! Ó ano! Víte ještě, co jsem nedávno říkal při snídani? Při oplodnění vypouští muž snad i milión spermií, a žena má snad milión vajíček, z nichž však jen jediné uzraje a je oplodněno jen jedinou spermií, která tak zůstala na živu. Ačkoliv jsou všechny stejné, je to jen jediné z miliónu. Všechna vajíčka jsou stejná a také všechny spermie. Jediné žije, všechny ostatní zahynou. Nikdo nemůže říci, které vajíčko uzraje a co se s ním stane. To rozhoduje Bůh. Jestli to bude děvče, nebo chlapec, jestli blondák, nebo brunet a co všechno ještě, to rozhoduje Bůh. Nesejdou se ti první, ale ti první, které k tomu určí Bůh. Viděli jste to někdy pod mikroskopem, jak se scházejí? Pozoroval jsem to. Bůh to rozhodne. Všechny vypadají stejně. Je to vyvolení. K přirozenému zrození dochází na základě vyvolení. Bůh vezme jedno z miliónu. Když Izrael opustil Egypt a vydal se na cestu do zaslíbené země, byly to přibližně dva milióny lidí. Každý z nich stál pod obětí zabitého beránka, jinak by byli nezůstali na živu. Všichni z nich poslouchali Mojžíše, proroka. Každý z nich prožil na něho křest v Rudém moři. Všechny ženy přicházely na břeh za Miriam a tančily, když Bůh zničil nepřátele. Všechny stály při Mojžíši a slyšely i jej v Duchu zpívat. Každý z nich jedl v poušti manu, která padala každý den znovu z nebe, což je symbol na poselství. Všichni to jedli. Ale kolik z těch dvou mil. to dokázalo? Dva. Jeden z miliónu.

Dnes je dohromady asi 500 000 000 křesťanů i s katolíky. Pět set miliónů tak zvaně věřících na světě. Kdyby dnes večer nastalo vytržení, tak by to znamenalo, že v příštích 24 hodinách by bylo postrádáno nějakých 500 lidí, když by se počítal poměr jeden z miliónu. Neříkám, že to tak je, nýbrž, že by to tak mohlo být. Už o tom víckrát člověk neuslyší. Tak mnozí někde mizí, aniž by někdo věděl, kde zůstali.

Mohlo by se nám vést tak, přátelé, jako to bylo tenkrát, když vystoupil Jan Křtitel. Dokonce i učedníci se ptali: „Proč řekli proroci v Písmu, že by nejprve musil přijít Eliáš a všechno navrátit?“

ON odpověděl: „*Říkám vám: Eliáš přišel a vy jste ho nepoznali.*“ Jednoho dne bychom mohli zůstat pozadu. „Co je s tím vytržením, které má nastat před soužením?“ – „Už bylo, aniž byste to věděli.“ Celé

tělo bylo zapečetěno a drženo ve stejnokroku. Neříkám, že to už tak je. Ale, přátelé, když dnes večer ve svém srdci pocítíme, že bychom měli dát do pořádku svůj život, a věci, které jsme udělali, pak přijměte moji radu jako kazatele a bratra. Řeknu to dnes poprvé z pódia. Byl jsem dnes srozumitelnější, než jsem to kdykoliv někde udělal, neboť mám v těchto shromážděních velkou svobodu. Jestli věříte, že jsem prorok Boží, poslechněte to, co jsem vám řekl. Jestli máte ve svém srdci sebenepatrnější pocit, přijďte nyní k pódiu. Udělejte to.

Stůjte na chvíli, vy, lidé. Všimněte si článků víry, kterým sloužíte. Podívejte se do svých církví – kostelů. Souhlasí přesně se Slovem Božím? Splnili jste všechny předpoklady? Říkáte: „Jsem dobrý člověk.“ To byl také Nikodém a ti druzí. Byli dobří. To s tím nemá nic společného.

Ženy, chtěl bych, abyste se podívaly do zrcadla a poznáte, co Bůh od ženy žádá. Podívejte se do Božího zrcadla, ne do zrcadla vaší církve, nebo kostela, ale do zrcadla Božího. Podívejte se, zdali svým životem splňujete všechny podmínky, abyste mohly být Nevěstou Kristovou.

Kazatelé – i vy o tom přemýšlejte, snažíte se, abyste nikoho v jeho citech nezranili? Dělal byste to, i kdyby vás kvůli tomu vyloučili z církve? Jestliže to učiníš, bratře, pak tě vyzývám ve jménu Ježíše Krista: Uteč od toho nyní.

Vy dámy, splňujete předpoklady křesťana podle jména, ale jestli ve svém srdci a ve svém životě odpovídáte přesně tomu, jak to musí být podle svatební listiny Boží?

Členové církví, jestli vaše církve není taková, že by splňovala podmínky Boží, jak jsou napsány v Jeho Slově, tak vyjděte ven z církve a vejděte do Krista dovnitř. To je vážné varování. Nevíme, jaký je čas. Nevíte, kdy to bude tak daleko, že toto město klesne na dno oceánu.

„Ty Kafarnaum,“ řekl Ježíš, *„protože ses vyvýšilo až k nebi, budeš svrženo do pekla. Neboť kdyby se staly v Gomoře a Sodomě ty mocné činy, tak jsou zachovány až do dnešních dnů.“* Sodoma a Gomora leží na dně Mrtvého moře a Kafarnaum leží v moři Genezaret. **Ty, město, které si nárokuješ, že jsi městem andělským, které si se vyvýšilo až do nebe a zplodilo celou tu špinavou, neslušnou módu, atd., tak, že sem přicházejí i cizí země a naši nečistotu přebírají a rozšiřují, ty, se svými krásnými kostely, jejich věžemi a takovými věcmi, jak jednáš, myslí na to: Jednoho dne budeš ležet na dně tohoto moře.** Zatím ještě nejsi podemleté. Hněv Boží vymele všechno pod tebou. Jak dlouho ON ještě nechá, aby ta kůra země, která nad tím visí, držela, než pronikne oceán s hloubkou jedné míle až k Saltonu? Bude to horší, než konec Pompejí. Čiň pokání, Los Angeles! Čiňte pokání, vy ostatní a obraťte se k Bohu!

Hodina Jeho hněvu je nad zemí. Modlete se, dokud je na modlení čas a vstupte do Krista, dovnitř! Modleme se.

Drahý Bože, ve své duši jsem otřesen a mé srdce pláče slzy varování. Dej, ó Bože, aby muži a ženy to, co říkám, nechápali jako vtip a aby lidé z církví si nemysleli, že jsem proti nim zaujatý. Kéž by poznali, Pane, že je to z lásky. Ty dáváš o mně svědectví, všemohoucí Bože, že jsem oznamoval Tvé Slovo rok za rokem podél tohoto pobřeží. Polož i dnes večer svědectví pro mě, že jsem řekl pravdu. Ty víš, že to vidění o Nevěště je pravdou. Použil jsem při tom Tvého jména a řekl jsem „TAK MLUVÍ PÁN“. Jsem si toho plně a zcela vědom, co činím, Pane.

Prosím Tě, Pane, ve jménu Ježíše, kéž by se dnes večer lidé odtrhli a unikli přicházejícímu hněvu, neboť nade dveřmi a národem stojí „Ikabod“. Černé znamení bylo nad tím uděláno. Duch Boží byl zarmoucen a stáhl se zpět. Byli zvaženi a nalezeni příliš lehkými. Hostina krále Nabukadnezera se opakuje pitkou s polonahými ženami, které si říkají křesťanky.

Ó, nebeský Bože, buď milostiv světu a hříšným lidem, jako nám dnes večer, Pane. Ó, Bože, zkouším zastat se jich a prosím za to, abys ve Svém božském milosrdenství Svou Nevěstu vedl k tomu, aby nepochodovaly podle znamení vyznání víry, ale podle zvuku evangelia Pána Ježíše Krista. Dovol to, ó Bože. Dej dnes večer znát, že Ty jsi Bůh a že Tvé Slovo je Pravda. Zatímco obličej těchto lidí jsou vážné, řiďte jejich pozornost na Tvé Slovo. Ve jménu Ježíše Krista prosím za ně, Pane.

Bez jakékoliv pochybnosti viděli, jak jsi působil mezi množstvím lidí a řekl jsi jim, co je v jejich srdci. Ty také víš, Pane, co se teď právě děje. Ty víš, že toto je pravda, ó Bože, prosím Tě ve jménu Ježíše: Kéž by se chtěl Duch svatý opět přimluvit, Pane, a z těchto posluchačů vytáhnout ty, Pane, jejichž jména jsou napsána v knize života Beránka. Daruj to, ó Bože, prosím za to z celého srdce.

Pane, samozřejmě, že mi tito lidé dají poslední fenik, aby podpořili to poselství. Udělali by, co by mohli, ó Bože. Když ale záleží na tom, souhlasit s tím a proniknout do toho, tak tě prosím, ó Bože, aby to byl tento večer, na kterém je odměňš a Svého Ducha svatého vyleješ na tuto konferenci, Pane, kéž by nikdo nebyl vynechán, nebo neběhal kolem, ale ať pláčí, křičí, činí podání, držíce se za rohy oltáře, zatímco uslyšíme dnes večer mezi námi rváti soud. Dopuť to, ó Bože. Modlím se tak upřímně, jak jen umím ve jménu Ježíše Krista.

Můj bratře, má sestro, nevím, co bych měl ještě říci. Kéž bych našel prostřednictvím síly Boží před vámi milost, tak, že byste uvěřili, že jsem jeho prorok. Tentokrát to bylo poprvé, že jsem to řekl na veřejnosti, avšak

cítím zvláštní varování. Jinak se k tomu nepřikláním. Vy to víte. Jinak tak nejednám. Váhal jsem, jestli mám přinést toto poselství a říci tyto věci. Jinak tomu ustupuji z cesty a míjím to, ale nyní to bylo vyřčeno a bude to stát v den soudu jako doklad, že jsem vám řekl pravdu, to je: TAK MLUVÍ PÁN. Ó, letniční, utíkejte o svůj život. Prchněte k rohům oltáře a křičte, než bude pozdě. Neboť přijde hodina, kdy budete křičet, aniž by vám to bylo co platné. Také Ezau hledal místo k pokání kvůli svému právu prvorozených, ale už ho nenašel... Ó, Kalifornané, ó shromáždění Obchodníků plného evangelia, které miluji, pro které jsem se všeho zřekl a se kterými jsem z celého srdce držel, předávám vám dnes večer Ježíše Krista. Utečte se k Němu! Nedovolte, aby vás ďábel nechal opět vůči Němu chladnými. Přidržte se Ho pevně, až bude každý z vás naplněn Duchem svatým, tak, abyste s tímto slovem souhlasili, abyste to vy muži a vy ženy dokázali. Když říkáte, že máte Ducha svatého a nesouhlasíte s tímto Slovem, tak je ve vás jiný duch. Boží Duch je na Jeho Slovu. Mesiáš je pomazané Slovo. Nevěsta musí být také Mesiášem – být pomazaným Slovem.

Povstaneme ve jménu Pána Ježíše Krista. Možná, že můj hlas už nikdy víc neuslyšíte. Tak chce Bůh. Já odcestuji za několik hodin do Afriky. Možná, že se už nikdy nevrátím, nevím to. Ale říkám vám z celého srdce: Řekl jsem vám Pravdu. Neopomenul jsem vám oznámit všechno, co mi Bůh uložil říci. Řekl jsem to ve jménu Pána.

Je to vážný okamžik. Nevím, jak to mám vyjádřit. Chtěl jsem pult již třikrát, čtyřikrát opustit a prostě nemohu. Toto je vážná hodina. Nikdy to nezapomeňte. Možná, že je to poslední okamžik, kdy Bůh vydá rozkaz ke Svému poslednímu volání. Nevím to, ale říkám vám: Podle toho vidění to vypadá, jako by Nevěsta byla dokončená. Podívejte se, jak vcházejí ty z nominačních církví. Až půjdou bláznivé panny pro olej, už jej nedostanou. Nevěsta bude odešlá. Nastane vytržení. Zatímco tam šly, aby koupily olej, přišel Ženich. SPÍTE?

Rychle se probuďte, vzpamatujte se! Každý z nás se nyní modlí tak, ve jménu Pána, jako bychom museli v této minutě zemřít. Každý, ať se modlí, jak právě cítí.

Všemohoucí Bože, bud nám milostiv. Pane, měj s námi smilování. Buď nám všem milostiv. Co nám je platné všechno ostatní, co děláme, když v těchto věcech přijdeme zkrátka! Stojím zde a prosím o milosrdenství, ó Bože, než toto velké město se potopí do moře a soudy Boží navštíví toto pobřeží. Modlím se, ó Bože, abys vyvolal Svou Nevěstu. Předávám Ti ji ve jménu Ježíše Krista. Amen.